RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2078/92

af 30. juni 1992

om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal i den fælles landbrugspolitik tages hensyn til behovet for miljøbeskyttelse;

de foranstaltninger, der tager sigte på at nedbringe landbrugsproduktionen i Fællesskabet, bør indebære gunstige virkninger på miljøet;

mange forskellige faktorer er bestemmende for miljøforholdene, og miljøet er udsat for meget forskellige former for belastning i Fællesskabet;

med en hensigtsmæssig støtteordning som udgangspunkt vil landbrugerne kunne spille en reel rolle til gavn for hele samfundet, fordi der da kan indføres eller opretholdes produktionsmetoder, der er forenelige med det øgede behov for beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med behovet for bevarelse af naturen og landskabet;

ved at indføre en støtteordning, hvis sigte er at tilskynde til, at anvendelsen af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler reduceres mærkbart, eller at der gennemføres økologiske landbrugsmetoder, kan der ikke blot bidrages til, at miljøbelastningen fra landbruget mindskes, men også til, at de forskellige produktionssektorer tilpasses markedsbehovene, idet mindre intensive produktionsformer fremmes;

en reduktion af bedrifternes besætning eller af dyrebelastningen pr. hektar kan medvirke til, at der ikke forårsages skader som følge af, at miljøet overbelastes, fordi kvægbesætningerne eller fåreflokkene er for store; den ekstensiveringsordning for visse produkter, som er fastsat i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 af 15. juli 1991 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (4), bør derfor integreres i den ved nærværende forordning fastsatte ordning;

ved produktion af produkter, der er bestemt til andre formål end levnedsmiddelfremstilling, som led i en fællesskabsordning med udtagning af landbrugsarealer, er det en betingelse, at produktionen er forenelig med kravene vedrørende miljøbeskyttelse; nærværende ordning bør derfor ikke finde anvendelse på sådan produktion;

en ordning, som tager sigte på at fremme indførelsen eller opretholdelsen af særlige produktionsmetoder, kan gøre det muligt at imødegå visse specifikke problemer vedrørende beskyttelsen af miljøet og naturen og derved bidrage til, at målene på miljøområdet nås;

mange landbrugsområder og landdistrikter i Fællesskabet trues i stigende grad af affolkning, erosion, oversvømmelser og skovbrande; sådanne risici kan formindskes ved, at der indføres særlige foranstaltninger med det formål at tilskynde til naturpleje;

som følge af problemernes omfang er det nødvendigt, at ordningerne gælder for alle de landbrugere i Fællesskabet, der forpligter sig til at producere på en sådan måde, at miljøet og naturen beskyttes, plejes eller forbedres, og at enhver ny intensivering af landbrugsproduktionen undgås;

den ordning for udtagning af landbrugsarealer, som nu gælder i medfør af artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2328/91, erstattes af foranstaltninger, som integreres i bestemmelserne om de fælles markedsordninger; det er imidlertid hensigtsmæssigt at indføre en ordning, som åbner mulighed for langsigtet udtagning af landbrugsarealer til miljørelaterede formål og til beskyttelse af naturressourcerne;

de i denne forordning omhandlede ordninger bør tilskynde landbrugerne til at indgå forpligtelser med henblik på et landbrug, der er foreneligt med behovet for miljøbeskyttelse og naturpleje, hvorved de bidrager til, at der skabes markedsligevægt; ordningerne bør sikre landbrugerne godtgørelse for det indkomsttab, de lider som følge af nedsat produktion og/eller øgede produktionsomkostninger, samt for den rolle, de spiller i miljøforbedringen;

medlemsstaterne kan ved at indføre regler om godt landmandskab ligeledes bidrage til, at produktionsmetoderne bliver mere forenelige med kravene vedrørende miljøbeskyttelse;

miljøforholdene, de naturlige betingelser og landbrugsstrukturerne er indbyrdes meget forskellige i Fællesskabets enkelte områder, og det er nødvendigt at tilpasse de omhandlede

(1) EFT nr. C 300 af 21. 11. 1991, s. 7.
(2) EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992.
(3) EFT nr. C 98 af 21. 4. 1992, s. 25.
(4) EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

ordninger under hensyntagen til disse forskelligartede forhold; det er derfor hensigtsmæssigt, at gennemførelsen sker ved zoneprogrammer for forvaltning af landbrugsarealer og arealer, som er taget ud af drift, og eventuelt inden for rammerne af nationale retsforskrifter;

både Fællesskabet og medlemsstaterne bør øge indsatsen for at fremme uddannelse og information med henblik på indførelse af miljøvenlige produktionsmetoder inden for land- og skovbrug, navnlig med sigte på en kodeks for godt landmandskab, og økologisk landbrug;

for at sikre, at programmerne bliver så effektive som muligt, er det nødvendigt at sørge for, at de opnåede resultater udbredes, og at de underkastes regelmæssig kontrol;

foranstaltningerne bør bidrage til, at visse specifikke målsætninger for Fællesskabets retsforskrifter på miljøområdet virkeliggøres;

da Fællesskabet deltager i aktionens finansiering, bør det kunne sikre sig, at de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer til dens gennemførelse, bidrager til, at aktionens mål nås; det er derfor hensigtsmæssigt at anvende den struktur for samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der er fastsat i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter [1];

de disponible midler til iværksættelse af de foranstaltninger, der fastsættes ved denne forordning, skal supplere de midler, der er afsat til gennemførelse af strukturfondsforanstaltninger, herunder foranstaltninger til fordel for områder, der falder ind under mål nr. 1 og 5b i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 [2] —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Støtteordningens formål

Der indføres en EF-støtteordning, som medfinansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, med det formål:

— at ledsage ændringerne inden for de fælles markedsordninger

— at bidrage til at nå målene for Fællesskabets politik på landbrugs- og miljøområdet

— at bidrage til at sikre landbrugerne en rimelig indkomst;

denne EF-støtteordnings sigte er:

a) at fremme anvendelsen af produktionsmetoder i landbruget, der kan nedbringe forureningen fra landbruget, hvilket samtidig ved at mindske produktionen bidrager til en bedre markedsligevægt

b) at fremme en miljøvenlig ekstensivering af den vegetabilske produktion og af kvæg- og fåreopdræt, herunder omstilling af agerjord til arealer til ekstensiv græsning

c) at fremme en udnyttelse af landbrugsarealerne, hvorved der tages hensyn til beskyttelse og forbedring af miljøet, bevarelse af naturen, landskabet, naturressourcerne, jordbunden og den genetiske diversitet

d) at tilskynde til pleje af landbrugs- og skovarealer, der er taget ud af drift, hvis en sådan pleje er nødvendig af økologiske grunde eller som følge af risikoen for naturbetingede ødelæggelser eller brande, for derved at imødegå de risici, der er forbundet med en affolkning af landbrugsområderne

e) at tilskynde til en langsigtet udtagning af landbrugsarealer af hensyn til miljøet

f) at fremme forvaltningen af jord med henblik på adgang for offentligheden og til fritidsformål

g) at fremme motivationen hos og uddannelsen af landbrugerne med hensyn til miljøvenlige produktionsmetoder inden for land- og skovbrug samt naturpleje.

Artikel 2

Støtteordning

1. Under forudsætning af positive virkninger på miljøet og naturen kan ordningen omfatte støtte til landbrugere, der forpligter sig til:

a) at mindske brugen af gødningsstoffer og/eller plantebeskyttelsesmidler væsentligt eller at fastholde allerede indførte begrænsninger eller at indføre eller opretholde økologiske landbrugsmetoder

b) på andre måder end dem, der er omhandlet i litra a), at ekstensivere den vegetabilske produktion, herunder produktionen af foder, eller at opretholde en allerede indført ekstensiv produktionsmetode eller at omstille agerjord til arealer til ekstensiv grænsning

c) at reducere kvæg- eller fårebesætningens belastning pr. foderarealenhed

[1] EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.
[2] EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

d) at anvende andre produktionsmetoder, som er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og bevarelse af naturen og landskabet, eller at opdrætte dyr af lokale udryddelsestruede racer

e) at pleje landbrugs- og skovearealer, der er taget ud af drift

f) at tage landbrugsarealer ud af produktion i mindst tyve år af hensyn til miljøet, navnlig for at der kan oprettes biotoper eller naturreservater, eller for at beskytte vandmiljøet

g) at forvalte arealerne med henblik på adgang for offentligheden og til fritidsformål.

2. Endvidere kan ordningen omfatte foranstaltninger, der skal forbedre landbrugernes uddannelse i miljøvenlige produktionsmetoder inden for land- og skovbrug.

Artikel 3

Støtteprogrammer

1. Medlemsstaterne iværksætter på baggrund af deres specifikke behov den i artikel 2 nævnte støtteordning på hele deres område ved hjælp af flerårige zoneprogrammer vedrørende de i artikel 1 fastsatte mål. Programmerne skal afspejle forskellene for så vidt angår miljøforhold, naturbetingelser og landbrugsstrukturer, de vigtigste driftsgrene inden for landbrugsproduktionen og Fællesskabets prioriteter på miljøområdet.

2. Hvert program skal omfatte en zone, der er homogen med hensyn til miljø og natur, og skal principielt omfatte alle de former for støtte, der er nævnt i artikel 2. Dog kan programmerne, når der er en relevant begrundelse, begrænses til støtte, der svarer til en zones specifikke kendetegn.

3. Programmet fastlægges for en minimumsperiode på fem år og skal mindst indeholde følgende:

a) en afgrænsning af den geografiske zone og i givet fald de berørte delzoner

b) en beskrivelse af zonens natur-, miljø- og strukturkendetegn

c) en redegørelse for programmålene og disses berettigelse ud fra zonens kendetegn, herunder angivelse af Fællesskabets miljølovgivning, hvis mål opfyldes med programmet

d) betingelser for ydelse af støtte i betragtning af de konstaterede problemer

e) overslag over de årlige udgifter til zoneprogrammets gennemførelse

f) forholdsregler med henblik på passende information af landbrugerne og andre i landdistrikterne.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne fastlægge en generel forskriftsramme, hvorefter en eller flere af de i artikel 2 omhandlede støtteformer skal gennemføres horisontalt i hele deres område. Denne ramme skal præciseres og eventuelt suppleres ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede zoneprogrammer.

Artikel 4

Støttearter og støttebeløb

1. Der ydes en årlig præmie pr. hektar eller storkreatur, hvormed produktionen reduceres, til landbrugere, der for mindst fem år påtager sig en eller flere af de i artikel 2 nævnte forpligtelser i overensstemmelse med zoneprogrammet for det pågældende område. Ved udtagning af landbrugsarealer er forpligtelsens varighed tyve år.

2. Det refusionsberettigede maksimumsbeløb for præmien fastsættes til:

— 150 ECU pr. hektar for enårige afgrøder, for hvilke der ydes en hektarpræmie i henhold til de ved markedsordningerne for de pågældende afgrøder fastsatte bestemmelser

— 250 ECU pr. hektar for andre enårige afgrøder og græsarealer

— 210 ECU for hvert storkreatur, som kvæg- eller fårebesætningen er reduceret med

— 100 ECU for hvert opdrættet storkreatur af udryddelsestruede racer

— 400 ECU pr. hektar for specialiserede olivenlunde

— 1 000 ECU pr. hektar for citruskulturer

— 700 ECU pr. hektar for andre flerårige afgrøder og vin

— 250 ECU pr. hektar for pleje af arealer, der er taget ud af drift

— 600 ECU pr. hektar for udtagning af landbrugsarealer

— 250 ECU pr. hektar for dyrkning og formering af nytteplanter, der er tilpasset de lokale vilkår og truet af gradvis genetisk forsvinden.

Tabellen for omregning af dyr til storkreaturer er anført i bilaget.

3. Det refusionsberettigede maksimumsbeløb for enårige afgrøder og græsarealer forhøjes til 350 ECU pr. hektar, hvis landbrugeren for samme areal samtidig indgår en eller flere

forpligtelser som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), og en forpligtelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d).

4. Når der ydes præmie for en reduktion af antallet af storkreaturer:

— kan der ikke ydes støtte som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), for bedriftens foderarealer

— nedsættes det refusionsberettigede maksimumsbeløb for en præmie, der ydes for disse arealer i medfør af artikel 2, stk. 1, litra d), med 50 %.

5. På betingelser, der fastlægges af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88, kan Fællesskabet også deltage i finansieringen af ovennævnte præmier, som medlemsstaterne yder for at kompensere for indkomsttab, der skyldes obligatoriske restriktioner som nævnt i artikel 2, der pålægges som følge af, at der i medlemsstaterne iværksættes foranstaltninger, der er vedtaget som led i en fællesskabsforanstaltning.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte, at landbrugernes forpligtelse sker via en samlet plan for hele bedriften eller en del af den.

I så fald kan støtten fastsættes på grundlag af en samlet beregning, der foretages under iagttagelse af de beløb og betingelser, der er fastsat i denne artikel og i artikel 5.

Artikel 5

Betingelser for ydelse af støtte

1. For at nå målene i denne forordning inden for de i artikel 3, stk. 4, omhandlede generelle retsforskrifter og/eller zoneprogrammerne fastlægger medlemsstater:

a) betingelserne for ydelse af støtten

b) støttebeløbet, idet der tages hensyn til den af modtageren indgåede forpligtelse, til indkomsttabet og til foranstaltningens tilskyndende virkning

c) betingelserne for, at støtten til pleje af arealer, der er taget ud af drift, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra e), kan ydes til andre end landbrugere, såfremt der ikke er landbrugere til at varetage opgaven

d) de betingelser, modtageren skal indgå på, navnlig for at det kan kontrolleres, at de indgående forpligtelser overholdes

e) betingelserne for ydelse af støtten, hvis landbrugeren ikke selv har mulighed for at indgå en forpligtelse for den krævede minimumsperiode for den pågældende periode.

2. Der kan ikke ydes støtte i medfør af denne forordning for arealer, som er omfattet af en fællesskabsordning med udtagning af landbrugsarealer, der anvendes til produktion af produkter, der er bestemt til andre formål end levnedsmiddelfremstilling.

3. Støtten kan begrænses til et maksimumsbeløb pr. bedrift, og den kan gradueres efter bedriftsstørrelse, uden at foranstaltningens tilskyndende virkning dog må indskrænkes.

Artikel 6

Kurser, praktikantophold og demonstrationsprojekter

1. For så vidt der ikke ydes finansiering efter artikel 28 i forordning (EØF) nr. 2328/91, kan medlemsstaterne indføre en særlig støtte til uddannelseskurser og praktikantophold, der tager sigte på produktionsmetoder inden for land- og skovbrug, som er forenelig med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og bevarelse af naturen og landskabet og navnlig med reglerne for godt landmandskab og for økologisk landbrug. Støtteordningen omfatter ydelse af støtte:

— til deltagelse i kurser og praktikantophold

— til tilrettelæggelse og gennemførelse af kurser og praktikantophold.

De udgifter, som medlemsstaterne afholder til den i første afsnit nævnte støtte, er refusionsberettiget inden for et beløb på 2 500 ECU pr. person, der har gennemført fuldstændige kurser eller praktikantophold.

Foranstaltningen i denne artikel omfatter ikke kurser eller praktikantophold, som indgår i de almindelige grundlæggende og videregående landbrugsuddannelser.

2. Fællesskabet kan deltage i gennemførelsen af demonstrationsprojekter, der vedrører miljøvenlige produktionsmetoder og navnlig anvendelsen af regler for godt landmandskab og for økologisk landbrug.

Det i første afsnit nævnte fællesskabsbidrag kan omfatte et tilskud til initiativer og udstyr til uddannelse og oplysning, der iværksættes af lokale eller ikke-statslige organisationer med sagkundskab inden for sektoren.

Artikel 7

Gennemgang af programmerne

1. Medlemsstaterne meddeler inden den 30. juli 1993 Kommissionen forslagene til den i artikel 3, stk. 4, omhandlede generelle forskriftsramme og de i artikel 3, stk. 1, omhandlede programmer, samt de love og administrative bestemmelser, der allerede findes, eller som de påtænker at vedtage, for at denne forordning kan anvendes.

2. Kommissionen gennemgår medlemsstaternes meddelelser for at fastslå:

— om de er i overensstemmelse med denne forordning under hensyn til forordningens mål og sammenhængen mellem de enkelte foranstaltninger

— arten af de EF-medfinansieringsberettigede foranstaltninger

— størrelsen af de samlede EF-medfinansieringsberettigede udgifter.

3. Kommissionen træffer beslutning om den generelle forskriftsrammes og zoneprogrammernes godkendelse efter fremgangsmåden i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88, idet den tager hensyn til de i stk. 2 nævnte forhold.

Artikel 8

Sats for Fællesskabets finansiering

Satsen for Fællesskabets medfinansiering er 75% i de regioner, der falder ind under mål nr. 1 i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88, og 50% i de øvrige regioner.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen vedtager i givet fald gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter fremgangsmåden i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Artikel 10

Afsluttende bestemmelser

1. Denne forordning indskrænker ikke medlemsstaternes ret til, undtagen for det i artikel 5, stk. 2, nævnte område, at vedtage supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller regler for ydelse afviger fra de i forordningen fastsatte, eller hvis beløb overstiger de heri fastsatte lofter, forudsat at foranstaltningerne træffes i overensstemmelse med målene i denne forordning og med Traktatens artikel 92, 93, og 94.

2. Tre år efter iværksættelsen i medlemsstaterne forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en redegørelse for denne forordnings anvendelse.

Artikel 11

Overgangsbestemmelser

Anvendelsen af de i artikel 39 i forordning (EØF) nr. 2328/91 omhandlede foranstaltninger forlænges med følgende virkninger:

1) Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2328/91 om ekstensivering af produktionen anvendes fortsat, indtil de i artikel 3, stk. 1, i nærværende forordning omhandlede zoneprogrammer eller den i artikel 3, stk. 4, nærværende forordning omhandlede forskriftsramme er trådt i kraft

2) artikel 21 til 24 i forordning (EØF) nr. 2328/91 om støtte i miljøfølsomme områder anvendes fortsat, indtil de i artikel 3, stk. 1, i nærværende forordning omhandlede zoneprogrammer eller den i artikel 3, stk. 4, i nærværende forordning omhandlede generelle forskriftsramme er trådt i kraft.

De refusionsberettigede maksimumsbeløb for de resterende årsbeløb forhøjes til de lofter, der er fastsat i artikel 4.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. juni 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand

BILAG

TABEL FOR OMREGNING AF KVÆG, ENHOVEDE DYR, FÅR OG GEDER TIL STORKREATURER, SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4

	Storkreaturenheder
Tyre, køer og andet kvæg, der er mere end 2 år gammelt, enhovede dyr, der er mere end 6 mdr. gamle	1,0
Kvæg på mellem 6 måneder og 2 år	0,6
Moderfår	0,15
Geder	0,15

Koefficienterne vedrørende moderfår og geder gælder for alle beløb pr. storkreatur, der er anført i artikel 4.